

Bir Şiir Daha Yağmaladı Geceyi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Mayıs 2023

Bir düş altı adeta gözaltına alındığım yalnızlığımın salkımları bir o kadar başkaldırı şiir, hiçliğin amblemi iken noksan mahlasımdan damlayan her dua akan damında sevdanın menkıbeler sıraladığım ve fitilini ateşlediğim yüreğin dehlizinde saklı bir sır gibi içime çektiğim hüznün külfetini yok saydığım dün mizaçlı evrenin varamadığım nihayetin sahibisi belki de kalemin yürek tırmalayan g/izi...

Revnak bir acı tebessüm yüklü bohçam
Paçavra addedilen yüreğimin mezarını kazdığım
Sabit bir sayı olma özlemime yenik düştüğüm
Haresinde göğün
Yüreğimi yakan mentolü içliğimde saklı sözlüğün
İzini sürdüğüm bir minval ki
Tepetaklak düştüğümün ertesi
Yorgun şiirlerim yılmadan sevdiğim
Yasaklı bir aşk addedilen zehirli sevginin suskun dili

Zanlar mı yoksa günbegün zamlanan
Bir isyanda kendimi bulduğum
Göğün reçinesi saklı bulutum ben
Başına buyruk kalemin nidalarında
Bir sağa bir sola savrulduğum...

Gönülsüz yaşamak belki de benimki

Nasıl ki önceki hayatımda yoktu şiirin nazenin dili
Sevabı da günahı da boynuma imgelerin
Serap görürcesine anbean şiirlere sürgün edildiğim
Ömrün güftesi
Atağa geçen iç sesin
Duvağı
Katil eşrafın hiddeti

Ölümsüz addedilen hayallerim ve dualarım
Kim çaldı kim çaldı sahi?
Benden gizli kim sevdi sevgiyi
Tolere ettiğim bir infilak
Bir ses bombası asılı kazı yaptığım mezarda
Kazık kakmayacak elbet hiçbir canlı
Dolana değin vadesi
Tutarsızca sevecek ve yaşayacak nasıl ki temennisi
Yüreğin kıvılcımlarından doğan bir şiiri bir resmi
Ah, ben kimlere meyledeyim?

Yalnızlığın ulvi ulu duvarlarında
Ulağım madem kalem
İmbatı mı varlığımın?
İfşa ettiğim değil ifa ettiğimden öte
Geçkin şarkıların bekası
Gün mizaçlı şarlata gece
Yaktığım kadar ruhumun fenerini
Ferine tutuldum ben bir kere yalnızlığın
Nasıl ki kalemin fendi idi beni yıkıp geçen
Temaşası adeta gizemin
Bir satır bir de katır
Bir zemheri olsa ne ki yağan karda buldum ben kendimi

Kandıgım her gülücüğe
Kardığım önümü
Kasıntı olmayan sevdalara gönül açtım açalı
Kasıtlı kasıtsız sevdim insanı ve evreni
Hududun ötesine geçtiğim kadar
İhlal edilmiş olsa ne ki ömür?
İtiraz hakkımın da bulunmadığı kader

Soykırımına denk düşen soğuk esintisi içimde saklı
Matemin temennisi

Elbet bir şiir daha yağmaladı geceyi
Huzuruna çıktığımda Rabbimin
Bilip bilmeden sevdiğimin ve sevildiğimin ertesi
Kanat açtım ufka
Nankör bir sayaç aralıksız hicveden aşkı
Neşrinde sevdanın matemine büründüm ben yalnızlığın
Ve kör noktası acıların
Körü körüne sevmenin nesi kötü?

Kem göz kem söz
Aşkın alyuvarları
Tükendikçe hücrelerim ve akyuvarlarım
Tanımsız ve ısrarlı bir sevginin de menzilinde
Nasıl ki şakağıma dayalı acının isyanı
Derdest edilmiş bir kimlikten de öte
Kıyamadığım kadar sevgiye ve sevdiklerime
Elbet atağa geçecektir yüreğim
Kılı kırk yaran bir sevda değil hem
Aşkı da yaşamı da bodoslama sevip içime çektiğim...

Bir dua gibi bazen bir duvar
Duvağından firar eden yaşı gelinlikli düşlerin
Çoktan erdi nihayete
Varamadığım kadar hidayete
Engel tanımadan sevip yaşadığım
Hiçliğin mizacı varlık katsayım şiirlerin nezdinde...